

FRA DET ANDRE TIL DET ENE

Filosofen Egil A. Wyller har utgitt 20 filosofiske bøker etter at han ble pensjonist

.....

Politikk og Orderud-sak.

Wyller har ikke utelukkende befunnet seg i andre æoner, i sin søken etter det som ikke kan fattes eller fanges, nemlig det ene. Han har også vært i verden. Partipolitikken verdslige arena er ham heller ikke fremmed. Wyllers budskap til Kjell Magne Bondevik for noen år var siden at KrF ikke skal være som andre partier, men "en urokråke", et parti som spenner krok på andre.

Et annet "punkt", som Wyller uttrykker det, er uhjelpsdebatten. Wyller ville at Norge, istedenfor å spre uhjelpen tynt, skulle gå inn i et søskenskap med Tanzania. Han gikk også inn for at swahili burde bli et verdensspråk, eller i det minste komme inn i den norske skolen og til forberedende prøve ved universitetet.

Det siste "punkt" Wyller har engasjert seg i, er Orderud-saken. Han var til stede under hele behandlingen i Lagmannsretten, og han er forferdet over dommen.

Jeg lever fremdeles med denne saken dag og natt, på grunn av det uskyldig dømte ekteparet Orderud. Det er noe av det groveste som er skjedd i norsk rettsvesen, sier Wyller, tydelig oppspilt. Han reiser seg og viser et enormt dossier med avisutklipp, papirer og offentlige dokumenter om Orderud-saken.

Hvori ligger overgrepet?

Pressen har skylden. Den har tatt livet av begge to, og jeg kan bevise det. Aftenposten er en farlig avis, for den hadde lenge ord på seg for å være så nøktern i forhold til tabloidavisene. Nå har Aftenposten gått i deres fotspor, sier Wyller og viser frem noen Aftenposten-artikler. Disse artiklene mener Wyller er skandaløse. I likhet med juryen la pressen avgjørende vekt på de medanklagedes vitnesbyrd og deres advokaters prosedyrer, slik han ser saken.

Og se her, fortsetter han og viser frem et lite flatterende foto av Veronica Orderud fra Aftenposten med overskriften: "UTPEKT SOM DRAPSKVINNE". Det var like før juryen avsa sin kjennelse! Det som skjedde var at Kristin Kirkemos forsvarer kom med et avgjørende sjokkangrep på Veronica Orderud, bare et par dager før rettssaken var over. De to medanklagede er narkotiserte, og spiller opp en historie som får de to stakkers uskyldige til å gå i garnet. Veronica er for øvrig en fremragende personlighet. Men dessverre, hun har spansk blod i seg, og det har ikke bygdesamfunnet Norge greid å forholde seg til. I skrift og bilde er hun fremstilt som en demonisk kvinneskikkelse.

Jeg skjønner at bevisgrunnlaget kanskje var magert. Men det er et stykke derfra til å si at du er helt sikker på at de er uskyldige?

Som privatperson trenger jeg jo ikke å legge juridisk bånd på meg. Jeg fulgte lagmannsrettssaken fra dag til dag og fra uke til uke og er absolutt overbevist om at de er uskyldige. Som mange andre har de nok svin på skogen, og Per forfalsket nok den underskriften, og det brakte en serie løgner med seg. Men det er langt derfra og til å være skyldige i mord. Skjønt jeg burde kanskje ikke si så mye. Min bror Thomas rådet meg i sin tid til at jeg offentlig burde holde meg unna EF-debatten, fordi jeg bare ødela for den siden jeg sympatiserte med. Der har du broderlig tale! sier Wyller

Og ler nok en kjapp liten latter, som tilkjennegir en sans for det absurde i verden.

.....

Utdrag fra et intervju med professor em. Egil A. Wyller i Morgenbladet
14.11.2003 av Morten A. Strøksnes